

Kirakat

Budapest ezve pályázat, óriási beruházás. Hónapok óta fel van tűrva a belváros, egy jobb és élhetőbb környezet reményében ezt mindentől ügyessék eldönti. Felszíni változtatások ezek, nem mélyreható folyamat. A kritika minden pejoratív jelentéstartalma nélkül értelmezni állók a helyzet előtt. Történi valami, de mégis, mintha nem segítene a lényegen, hűgő marad. Talán csak a téli hívja elő ezt az érzést, de egyelőre idegen minden, ami új. Bizonytalanságban utánaolvasok ennek az egésznek. Statisztikai táblázatok riedeg tárgylátsággal tokrózik a folyamatokat. A belváros drasztikusan kiürült a rendszerváltás óta, mind a lakók, mind pedig a kiskereskedők, üzleteikkel együtt elvándoroltak máshová. Aki marad, nagyrészt idős, inaktív generáció, jó eséllyel a mobilitás hiányában ragadnak otthonaikban. A kiürült lakásállomány egy része leamortizáltan marad hátra használók után, másik részét pedig luxuskiviteben újítják fel, horrorbiás összegű négyzetméter áron, kizárólag külföldieket megcélzó áruilák ókát.

Közel négyszer annyi szálláshelyet ad a kerület, mint amennyien lakják a belvárost, a háztartások átlagos mérete magányos emberek jelenlétét tükrözi. Csupán kávézók, éttermek, egyéb fogyasztói helyek képesek fenntartani önmagukat, a kis boltok kirakatai nagyrészt üresen tátonganak. Akadnak kisebb múzeumok, galériák a beruházók felhívásain, de azok is az átmeneti forgalmat növelik, egy-egy ilyen helyen való tartózkodás időtartama legfeljebb egy-két órát jelent.

A lényeg a fogyasztás. Nincs olyan hely, ahová be tudnék menni anélkül, hogy pénzt költenék!

A közelmúltban elkészült utcák „shopping” utcák. Dicséretükre válik bár, hogy a régi üzletsorokat visszaidézó világokkal talán felveszik a versenyt a Westend Niagara tereivel, de hibás ez a nagy jó szándék, ha az üzleteket ugyanazok a multinacionális divatcégek birtokolják, mint a bevásárlóközpontok.

A Deák Ferenc utca ma már „Fashion Street” címkével húdít.

Ezekből a jelenségekből levonható, hogy az egész műsor a turistáknak, külföldieknek kedvezkedik. Műsor, amelyben a díszlet a belváros messze földön híres, „éskitikus” hangulata, a fő téma pedig a globális érvényű fogyasztás.

Város a városban

A belváros határai szemmel láthatóan kirajzolódnak, határozottan leválva a környező kerületekről. A Deák Ferenc utca, Károly körút, Múzeum körút, Vámház körút valamint a Duna-áttal határozt elvezet a főváros örökséjének sejtimgája. Múlthoz való szerves kapcsolódás a közelebről városmag határvonalaira épült gyűri rajzolatot, ez edig a gyönsörden nélt városmag konkrét térképzései elválaszt. A határozott, körív alakú keretezés fizikailag is érethető, mert ugyanaz a gyűri ma nagy forgalmat lebonyolító útvonal. Az ilyen méretdimenzió terbeli szűk sáv oldalukat mindig elválasztják egymástól, úgy mint egy könyvjelző a könyv már ílelt részét az ismeretlenről.

Saját struktúrával bír, amelynek mértékessége a gangos ház. Vannak ilyen házak százával másnál is, de ebben a magban az utcák, mint csopásvonalak a múlt öröksége, legfeljebb „utólagosan” tervezett irányok.